

slag, gjort lige over for Regjeringens Forslag? Man har for det Første borttaget et Udgangspunkt, som let Enhver vil se har en overordentlig Betydning, nemlig dette, at der kun skal være een regelrættelig aaben Indgang, saaledes at der, naar de andre Indgange aabnes, er Leilighed til en særlig Kontrol. Det er dog klart, at vi, naar vi tænke paa en saadan Kontrol, tænke os den indrettet indenfor rimelige økonomiske Grændser. Vi ville dog ikke have et halvt Hundrede Soldassistentter opstillede paa forskjellige Steder i Bygningen, men ønske, at Antallet maa blive saa begrændset, som det kan forsvares, naar der skal føres en ordentlig Kontrol. Denne Borttagelse af det første Hoved-Kontrolmiddel er det Første, som det ærede Mindretal har gjort uden at sætte Noget i Steedet derfor, men dernæst er man gaaet frem paa den Maade, at det ved § 5 er foreslaaet — i Formen falder Tilseet paa et meget forunderligt Sted — at det i Slutningen skal hedde: „Særlig affondrede, af Soldvæsenet aflaaede Oplagsrum for de forbigige Sukkere skulle her forefindes.“ Dernæst er der foreslaaet til § 6, at Kontoret „skal være saaledes beliggende, at derfra kan føres fornøden Kontrol med Sukkerhuset (det Lokale, hvori Krystalisationskar fyldes og tømnes, eller hvori Sukkere centrifugeres)“. Det ærede Mindretal rører ikke ved alle de forberedende Kontrolforanstaltninger. Det lader navnlig f. Ex. Bestemmelsen i § 7 staa, den Bestemmelse, der lyder saaledes: „Alle faststaaende Kjedler, Kar eller andre Beholdere, bestemte til at indeholde Roesaft, Sirup, Sukker, Malas eller anden sukkerholdende Væske, skulle være forsynede med fortløbende Numre, der, tillige med Nummindholdet i Pottemaal skulle være anvragte paa et iopinesaldende Sted af ethvert enkelt saadant Redskab, med hvid Farve paa sort Grund eller omvendt.“ Det beholder ligeledes hele Reglen i § 11, det beholder alle Reglerne i § 17, og det beholder fremfor Alt Reglen i § 18 om, at Soldbopshuset er berettiget til at følge og kontrollere Driften paa ethvert Punkt af samme. Derimod standser det ærede Mindretal, da man kommer til det Punkt, hvor Krystalisationen skal foregaa. Det ærede Mindretal siger: Lad os blot se, hvormeget Sukker der føres ud af Sukkerhuset; men, mine Herrer, det kommer ikke alene an paa at opstille Regler, som skulle give Sikkerhed for, hvormeget der føres ud. I Forbigaaende være det i Overigt sagt, at det er meget tvivlsomt, om de Regler, Mindretallet har opstillet, virkelig ville give den fornødne Betryggelse i den Henseende. Der er vel sagt Noget, som skal ske, men der er ikke angivet Midlerne, hvorved man kan overholde, at det sker. Dette i Forbigaaende. Det er som sagt ikke nok, at man veed, hvad der gaar ud af Sukkerhuset; man maa ogsaa kunne forvisse sig om, at Alt det, som skal ind, ogsaa virkelig kommer ind. Efter hele den Maade, hvorpaa det

ærede Mindretal lader de Bestemmelser, der følge efter § 18, falde bort, og efter den fuldstændig aabne Udgang til at gaa ind og ud af den hele Bygning, som Forslaget vil indrømme, bortfalder Sikkerheden for en paalidelig Kontrol, naar man som sagt ikke vil have et Regiment af Soldbepjente stillet op, i en ganske utilbørlig Grad. Det gaar dog ikke an at sige: Vi have med redelige Folk at gjøre, thi vi kunde da opgive al Kontrol og indskrænke os til kun at forlange en skriftlig Anmeldelse. Et af Lo: Enten vil den Bestemmelse i § 18: „Soldbopshuset er berettiget til at følge og kontrollere Driften paa ethvert Punkt af samme“ i Grunden være nok, saaledes at den kan træde i Steedet for den hele Lov, eller den forslaar ikke. Det ærede Medlem siger, at der er den Forskjel mellem hans Forslag og Regjeringens eller Udvalgets Flextals Forslag, at der efter dette er en Forpligtelse til at kontrollere, men at der efter Mindretallets Forslag kun er en Ret. Der kan jo dog, mine Herrer! i en Sag som denne fornødtgælds ikke være Tale om nogen Ret for Kontrolen, som ikke tillige er en Pligt for den (Frederiksen: Jo!); fornødtgælds ikke. Det kan dog umuligt være det ærede Medlems Mening, at Soldvæsenet her skulde have en Ret, der ikke hvilede paa dets Pligt. Jeg taler ikke om de enkelte Handlinger i det enkelte Moment; men naar vi overhovedet opstille Regler, er det dog givet, at de Rettigheder, som kunne tilkomme Kontrolen, maa hænge sammen med og være uadskillelig forbundne med tilsvarende Forpligtelser. Hvorfor beholder det ærede Medlem alle de øvrige Bestemmelser i Lovudkastet, naar man slet ikke siden skal bruge dem for at se, hvad der kommer ud af den enkelte Tilvirkning? Paa et vist Punkt af denne bliver efter det ærede Mindretals Forslag Masken borte, og snart naar Sukkeret skal ud af Sukkerhuset, faae vi Lov til at se efter. Derimod kunne vi ikke tilbørligt undersøge, om ikke Masken er bleven ført hen til Steedet, maaske udenfor den hele Fabrikbygning, hvor vi slet ikke have nogen Kontrol med dens Behandling. § 18 er saaledes, som det ærede Medlem opfatter det hele Forhold, enten for meget eller for lidt. Den er for meget, naar der af den skal udledes en aldeles ubegrændset, i det Enkelte ikke nærmere bestemt Ret til at gjøre, hvad man vil paa et hvilket som helst Tidspunkt under Tilvirkningen og paa et hvilket som helst Sted i Fabrikken, men den siger for lidt, dersom den ikke skal have denne alt omfattende Betydning, og Loven ei har nærmere i det Enkelte gaende Forskrifter om Maaden, hvorpaa Retten skal benyttes. Der kommer da et Gul paa et Sted, hvor det, saavidt jeg kan se, er meget vigtigt, at der ikke er noget Gul. Jeg har aldrig givet mig af med at tilvirke Sukker og kommer heller aldrig dertil; men jeg har efter bedste Evne gjort mig bekendt med denne